

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSFRAAK.

ARREST

nr. [REDACTED] van 30 maart 2010
in de zaak A. 175.633/XIV-31.653.

In zake :

[REDACTED]
die woonplaats kiest bij
Advocaten F. en R. COEL,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], van Russische nationaliteit, op 7 augustus 2006 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen van 4 juli 2006 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 maart 2006 tot weigering van verblijf met betrekking tot het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2006 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-aftelingshoofd R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 december 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2010;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaten F. en R. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van Attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK.

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. [REDACTED] van Russische nationaliteit, is in België binnengekomen op 1 januari 2003 en heeft zich op 8 februari 2006 vluchteling verklaard.

1.2. Op 10 maart 2006 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 juli 2006 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

(...)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen of aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 29/05/2006 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggesloten naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring u zou leven uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert:

"B. Eerste ernstig middel:

schending van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering in bestuurszaken en Artikel 62 van de Wet van 15 december 1980

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 zijn beslissingen niet redenen moet omkleden;

Dat deze verplichting bovendien onderworpen is aan de strengere motiveringsplicht die werd ingesteld door de Wet Motivering Bestuurshandelingen de dato 29 juli 1991;

Dat de motivering zowel in Feite als in Rechte draagkrachtig moet zijn op straffe van onwettigheid van de beslissing;

Dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

Dat in ieder geval onduidelijk, onnauwkeurige stereotiepe, geïmpe of gestandaardiseerde motiveringen niet afdoende zijn;

Overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich ertoe beperkt tot "Op basis van de elementen uit uw dossier" (zie de bestreden beslissing), gevolgd door een geïmpe formulier;

Dat deze motivering inhoudelijk niet afdoende is en dus niet draagkrachtig en deugdelijk zodat de vernietiging van de akte zich opdringt;

Dat bovendien de motivering niet correct is: verzoeker werd reeds eerder door de verwerende partij gehoord en werd door deze laatste niet geschikt geacht überhaupt te worden gehoord gelet op zijn geestestoestand;

Dat de verwerende partij vertogers toestand dermate verward oordeelde dat hij een deskundige aanstelde teneinde advies te verlenen over de geestestoestand van vertogers;

Dat gelet op de geestestoestand van vertogers, toestand zeer goed gekend door de verwerende partij, de motivering van de bevestigende beslissing van 4 juli 2005 dient te worden afgewezen zowel in feite als in rechte als volstrekt ondeugdelijk en niet afdoende;

Verzoeker heeft inderdaad zijn interesse voor de procedure laten blijken enerzijds door het ondergaan van een eerste gehoor, anderzijds door medewerking te verlenen aan de medische expertise;

Dat minstens op deze grond de bestreden beslissing moet worden vernietigd;"

2.2. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de gegeven motivering inhoudelijk niet afdoende is en dus niet draagkrachtig en deugdelijk en bovendien niet correct dat hij beweert dat hij reeds eerder door het Commissariaat-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord en dat hij door het Commissariaat-generaal niet geschikt geacht werd überhaupt te worden gehoord gelet op zijn geestestoestand, dat de verwerende partij een deskundige aanstelde teneinde advies te verlenen over zijn geestestoestand, dat de verwerende partij zijn toestand dan ook zeer goed kende, waardoor de motivering van de bestreden beslissing dient te worden afgewezen, zowel in feite als in rechte als volstrekt ondeugdelijk en niet afdoende, dat hij inderdaad zijn interesse voor de procedure heeft laten blijken, enerzijds, door het ondergaan van een eerste gehoor en, anderzijds, door zijn medewerking te verlenen aan de medische expertise; dat hij het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken op het einde een nota is toegevoegd, die luidt als volgt:

"Het was zeer moeilijk om het interview te voeren doordat de betrokkene zich nauwelijks iets kon herinneren. Hij kon geen specifieke gegevens verstrekken en kon zich geen data herinneren. Betrokkene wist zelfs niet tot welke nationaliteit hij behoort. De betrokkene verklaarde aan geheugenverlies te lijden en kan zich pas omvangs tenzij zijn naam herinneren. De betrokkene werkte wel goed mee en trachtte op alle vragen te antwoorden."

dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken vervolgens een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten nam, die de verzoeker hiertegen in dringend beroep ging; dat het Commissariaat-generaal vervolgens uit eigen beweging een neuro-psychologisch evaluatieonderzoek heeft gevraagd aan de adviseur-expert-psycholoog van het departement asielinstanties van de F.C.D. Binnenlandse Zaken; dat adviseur-expert-psycholoog [REDACTED] tot "de intieme overtuiging kwam dat de belangrijke geheugenproblematiek van KV niet gefungeerd is"; dat over het eerder procedureel verloop van de behandeling van verzoekers asielaanvraag de adviseur-expert-psycholoog formeel was:

"Voor wat betreft de administratieve behandeling van zijn dossier (gehoorplicht) meen ik dat dit op zich weinig of niet functioneel is/zal zijn. De kans dat KV zijn gehoorplicht 'plots' op een functionele manier brengt lijkt me uitgesloten. Indien besloten wordt om toch aan de gehoorplicht te voldoen had ik graag betrokkene nadien terug gezien. In het licht van alle elementen ter mijne beschikking meen ik dat KV moet beschouwd worden als Niet Interviewbare Alleenstaande Kandidaat-vluchteling (NIABK). Een aanmerking komt voor de voorgestelde procedure binnen het CGVS."

dat het Commissariaat-generaal dit rapport gewoon naast zich neerlegde; dat uit het administratief dossier blijkt dat een kleine twee weken na het psychologisch evaluatieonderzoek, meer bepaald op 29 mei 2006, een oproeping voor gehoor werd verzonden naar de door verzoeker gekozen woonplaats; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aldus volledig voorbijging aan de vaststelling dat verzoeker beschouwd moet worden als een niet interviewbare alleenstaande kandidaat-vluchteling, zonder dat uit de bestreden beslissing kan blijken waarom hij van oordeel is dat betrokkene dan wel voor het gebruikelijk interview in aanmerking kwam; dat de Commissaris-generaal geenszins verplicht is een zelf ingewonnen neuropsychologisch advies te volgen; dat wanneer hij -zoals in casu- dit niet doet uit zijn beslissing moet blijken waarom hij van dit advies afwijkt; dat noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt om welke reden de Commissaris-generaal een interview, niettegenstaande het negatief advies terzake van adviseur-expert L. QUINCYN, in der onontbeerlijk achtte; dat de bestreden beslissing niet naar behoren met redenen is omkleed; dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2006 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 maart 2006 tot weigering van verzoekers verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

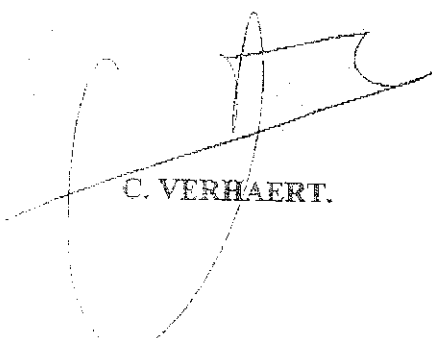
Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de
verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertig maart tweeduizend en tien, door :

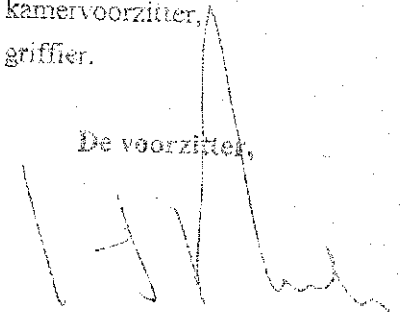
de HH. A. BEIRLAEN,
C. VERHAERT,

De griffier,

C. VERHAERT.

kamervoorzitter,
griffier.

De voorzitter,

A. BEIRLAEN